

ת"פ 57423/08/21 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות גליל צפון נגד ישראל דוידוב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 57423-08-21 מדינת ישראל נ' דוידוב(עציר)

בפני כבוד השופטת פרחיה ג'ובראן מילר

המאשימה/המשיבה: מדינת ישראל

שלוחת תביעות גליל צפון

נגד

הנאשם/המבקש:

ישראל דוידוב (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד תומר בן חמו

החלטה בבקשה לביטול כתב אישום

בפניי בקשה לביטול כתב אישום עקב הפרת חובת היידוע ואי קיום שימוע.

כנגד המבקש/הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 וכן עבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

עפ"י כתב האישום, ביום 1/1/21, בכניסה לעיר שפרעם, ובמסגרת בדיקת רכבים העוברים במקום לאכיפת הוראות צו לבריאות העם (קורונה), עצרו השוטרים את הרכב בו נסע המבקש. במעמד זה נמצאו על גופו של הנאשם סמים מסוכנים הכוללים סמים מסוג קנאבוס, קוקאין וקטמין, במשקלים שונים וכן סכום כסף מזומן העולה על 5,000 ₪.

במעמד זה, עת הודיע השוטרי לנאשם את דבר מעצרו, החל הנאשם במנוסה מהמקום, כשהשוטרים דולקים בעקבותיו.

בטרם מתן תשובה לכתב האישום, הגיש הנאשם בקשה לביטול כתב האישום מחמת הפרת חובת היידוע והשימוע, כמתחייב מהוראות סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

להלן תמצית טענות הנאשם:

- הנאשם סבור כי יש להורות על ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק, דהיינו מחמת טענת הגנה מן הצדק וזאת בשל אי קיום הוראות סעיף 60א' לחוק שמחייבות את רשות התביעה ליתן לחשוד בעבירה מסוג פשע הזדמנות לשטוח את טענותיו בניסיון לשכנע את המאשימה להימנע מהגשת כתב אישום נגדו.

עפ"י הנטען, מכתב היידוע ששוגר לחשוד נושא את התאריך 2/5/21 שוגר לכתובת לא ידועה בירושלים.

לתמיכה בטענה זו צירף ב"כ הנאשם תדפיס מעקב על פריט רשום מאתר דואר ישראל, ממנו ניתן להיווכח כי לאחר מספר ניסיונות להמציא את דבר הדואר לנאשם ומאחר וזה לא נדרש, המכתב הוחזר לשולח ביום 6/7/21.

- ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות הפניית המכתב לדואר ישראל הייתה פעולה פורמלית, שנועדה להציג מצג של יידוע הנאשם, כאשר בפועל ברור כי ללא כתובת מלאה לא ניתן היה להביא לידיעת הנאשם את זכותו לשימוע.

- עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי עפ"י מיטב הידיעה, באותה העת שבה נשלח לכאורה מכתב היידוע וטופל על ידי דואר ישראל בחודשים מאי-יוני, הנאשם היה בחזקת המדינה, בבית הכלא חרמון, כך שהפניית מכתב היידוע לטיפול של יחידת הדואר היה חסר תכלית, לא רק מהסיבה שהמכתב נעדר כתובת מלאה, אלא מן הטעם שלמאשימה היה את מלוא השליטה והיכולת להביא לידיעת הנאשם בעצמה את זכותו לשימוע וכי חזקה עליה כי היא יודעת כי הוא הוחזק ברשותה וכי אין לשלוח את הפנייה לכתובת הנאשם בירושלים, עת מצוי הנאשם בין כותלי הכלא.

- לטיעוניו של הסניגור צורפה פסיקה רבה, שבחלקה הורה בית המשפט על ביטול כתבי אישום בהעדר קיום חובת השימוע.

- לגישת ב"כ הנאשם, בנסיבות הגשת כתב האישום, התוצאה הישירה של אי מילוי הוראות סעיף 60א' ואי עמידה על זכות היידוע והשימוע, הינה מחיקת כתב האישום כליל כלא היה.

עמדת המאשימה:

המאשימה מתנגדת למבוקש וטוענת מספר טענות כדלקמן:

- המאשימה צירפה את העתק המעטפה בה נשלח מכתב היידוע לנאשם.

- עפ"י המעטפה שהוחזרה על ידי המאשימה עם הסיבה "לא נדרש", צוינה כתובתו המלאה של הנאשם, כאשר אין חולק כי מכתב היידוע נושא את התאריך 2/5/21 ואין חולק כי המכתב לא הגיע ליעדו.

- **המאשימה מוסיפה כי רק ביום 4/5/21, דהיינו לאחר משלוח המכתב, החל הנאשם לרצות את עונשו בכלא חרמון וכי בשל שגגה לא הופנה מכתב היידוע בשנית למקום מעצרו של הנאשם, לאחר שחזר ליחידת התביעות ביום 6/7/21.**

- עוד הוסיפה המאשימה וטענה כי אין בשגגה זו כדי להביא אוטומטית לביטול כתב האישום וכי לא מתבקשת

בהכרח סנקציה של ביטול כתב האישום כתוצאה מהפרת חובת השימוע.

- בעניין זה הפנתה המאשימה לכללי הבטלות היחסית וטענה שיש להבחין בין פגם להליך לבין תוצאת הפגם, כך שהפגם בדבר אי מסירת מכתב היידוע ואי קיומו של שימוע יכול להביא בנסיבות הנאשם לעריכת שימוע מאוחר, בטרם מתן תשובה לכתב האישום.
- בהקשר זה המאשימה סבורה שמאחר ומתן השימוע הוא הזדמנות לנאשם לשטוח את טענותיו בפני התביעה, על מנת למנוע פגיעה בשמו הטוב ובמעמדו, יש בשימוע מאוחר, אף אם כתב האישום נותר תלוי ועומד, לאפשר לנאשם להשמיע את טענותיו באופן מלא וככל שתשוכנע רשות התביעה שלא היה מקום להגיש נגדו כתב האישום, חזקה עליה כי היא תחזור בה מהאישום בהקדם.

ביום 19/7/22 התקיים דיון בפניי במעמד הצדדים במהלכו נשמעו השלמת טענות משפטיות.

הצדדים הוסיפו כי המאשימה הציעה לנאשם לבצע שימוע בדיעבד, אך הסניגור הדגיש כי לטעמו לא ניתן לבצע שימוע בדיעבד, מהנימוקים שפורטו בבקשה וכי שימוע, ככל שיבוצע, יש לבצע כשלא עומד כתב אישום מעל ראשו של הנאשם.

דין והכרעה:

הצדדים אינם חלוקים על כך כי בהתאם לסעיף 60א (א) על רשות התביעה אליה הועבר חומר החקירה, הנוגע לעבירת פשע, לשלוח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה.

עוד מוסכם על הצדדים כי ביום 4/5/21 החל הנאשם לרצות את עונשו בכלא חרמון וכי החל ממועד זה, לכל המאוחר, כתובתו בירושלים לא הייתה הכתובת הרלוונטית בה הוא שהה.

עוד הסכימה המאשימה כי "בשגה" ומשחזר מכתב היידוע לידיה במהלך חודש יוני 2021, לא נשלח המכתב בשנית לידי הנאשם באמצעות שירות בתי הסוהר.

משכך מתייתרת הדיון בשאלה האם חזקה על המדינה כי היא יודעת בכל עת מי מוחזק ברשותה ומהי הפרשנות הנכונה לסעיף 60א (א) למילים "הכתובת הידועה לה" והחלטתי זו מניחה כי נפלה שגגה בכך שהמאשימה לא המציאה את מכתב היידוע בידי הנאשם ובכך שלא התקיים שימוע בטרם הגשת כתב האישום.

עיינתי בפסיקה שצירפו שני הצדדים ובפרט ראיתי לנכון להתייחס לפסקי הדין שצירף ב"כ הנאשם, שבהם הורה ביהמ"ש על ביטול כתב האישום, בנסיבות שונות שהמשותף להן היה העדר קיום חובת השימוע לנאשם. בין ההחלטות האלה, החלטה בת"פ 33966-11-20 (שלום חיפה), החלטה בת"פ 333/09 (מחוזי ירושלים), תיק פלילי 19-03-45579 (שלום

ירושלים), ת"פ 10-06-3964 (מחוזי נצרת) ועוד.

עוד עולה מכתבי הטענות ומטענות הצדדים בפני כי יש לשקול את הפעלת דוקטרינת הבטלות היחסית, אך יישום הדוקטרינה מביאה כל צד למסקנה שונה, כאשר לטענת המאשימה אי קיום השימוע איננו מביא לביטול כתב האישום, בעוד שלשיטת הנאשם, בהכרח נדרש ביטול כתב האישום והגשתו, ככל שיוחלט על כך, תיעשה רק לאחר קיום השימוע.

בחנתי את נסיבות כתב האישום ואת נסיבותיו של הנאשם והגעתי לכלל מסקנה שאין להיעתר למבוקש וכי יש להורות על דחיית הבקשה לביטול כתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי חשוד שקיבל מכתב יידוע, רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה לפנות לרשויות התביעה בבקשה מנומקת להימנע מהגשת כתב האישום. על כן, מטרת סעיף 60א' (א) הינו יידוע הנאשם בכדי לאפשר לו להשמיע את טענותיו בפני התביעה במטרה להניא מהגשת כתב האישום. אני מסכימה עם עמדת ב"כ הנאשם כי מדובר בזכות מהותית שמטרתה למנוע עיוות דין, לייעל את ההליך ולהימנע במקרים המתאימים מקיומו הליך סרק שיכול לפגוע בשמו הטוב של אדם.

2. אלא שזכות זו איננה זכות מוחלטת ובהתאם לפסיקת בית משפט העליון בכל הנוגע לנפקות העדר הליך שימוע, יש להתייחס לנפקות הפגם שנפל בהחלטה המנהלית של הגשת כתב אישום, ללא קיום חובת היידוע.

3. כפי שצינתי לעיל, המאשימה מודה כי בשגה לא נשלח מכתב היידוע שוב לנאשם ובכך מודה המאשימה כי נפל פגם בהליך העמדת הנאשם לדין.

4. השאלה מהי תוצאת שגה זו.

ב-ע"פ 1053/13 היכל נ' מדינת ישראל ואח' נקבע כי לא בכל מקרה קיפוח זכויותיו של נאשם מצדיק בטלות של ההחלטה להגיש נגדו כתב אישום וכי יש לפעול לפי דוקטרינת הבטלות היחסית.

5. אני מודעת לכך כי קיימת פסיקה לפיה הפרת זכות היידוע והעדר קיומו של הליך שימוע מקימה לכשעצמה זכות לביטול כתב האישום, ללא קשר לנסיבות נוספות. אלא שקיימת גם פסיקה אחרת העומדת על קיומה של זיקה הדוקה בין נסיבות אחרות כגון תוחלת הליך השימוע, אילו היה נערך לפני הגשת כתב האישום, לבין התוצאה של ביטול כתב האישום.

6. כך למשל בפרשת היכל, נקבע כי מהתשתית שהונחה בפני ביהמ"ש, גם אם היינו "חוזרים במנהרת הזמן לנקודה בה טרם החל ההליך הפלילי אין יסוד לקבוע כי אילו נערך השימוע מראש התוצאה הייתה אי הגשת כתב אישום. בנסיבות אלה, לנוכח תכלית השימוע שעליה עמדת לעיל, אין לומר כי מדובר בפגם המצדיק ביטול כתב האישום".

7. לעומת זאת, בתיק פלילי 33966-11-20, בו הורתה כב' סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר על ביטול כתב האישום ולצורך קבלת החלטה זו, נשקל שיקול בדבר תוחלת השימוע. בעניין זה צוין בהחלטה: "מאידך גיסא, קו ההגנה שמציג הנאשם אינו משולל יסוד ויש לשקול אותו בכובד ראש".

8. אני סבורה כי לצורך קבלת החלטה בדבר ביטול כתב האישום לא די בכך שנפל פגם בהליך שקדם להגשת כתב האישום, אלא שהיה מצופה כי תישמענה טענות אחרות/נוספות שמצביעות על זיקה ישירה בין הפגם לבין התוצאה של הגשת כתב האישום. כך למשל, היה ניתן להעלות טענות הגנה, שהיה בפי הנאשם להציג בפני המאשימה בטרם הגשת כתב האישום ולהראות ולו באופן לכאורי כי אילו היה המבקש מממש את זכותו לשימוע בטרם הגשת כתב האישום, היה בקיום הליך השימוע כדי להניא את המאשימה מהגשת כתב האישום או לגרום לה להגיש כתב אישום בעבירות קלות יותר או אחרות. אך המבקש לא הציג כל טיעון, כאמור.

אזכיר כי מדובר בכתב אישום המייחס לנאשם עבירות חמורות, של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, שנמצאו על גופו, כאשר חלק מסמים אלה הם מסוג קוקאין וקטמין וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו משניסה המבקש להימלט מהשוטרים.

9. לכך אוסיף שני שיקולים רלוונטיים נוספים; כתב האישום כולל עבירה מסוג עוון, שאיננה דורשת חובת יידוע עפ"י סעיף 60 א'(א) לחוק. בנוסף, טרם ניתנה תשובה לכתב האישום ועל כן קו הגנתו של הנאשם לא נחשף וזכויותיו למתן תשובה לכתב האישום לאחר קיום שימוע ובהתאם לתוצאותיו נשמרה במלואה.

10. מכל האמור לעיל, לא מצאתי כי יש להעדיף תוצאה של ביטול כתב האישום על קיומו של הליך השימוע בטרם מתן תשובה לכתב האישום. חזקה על המאשימה כי היא תקייה את הליך השימוע בנפש חפצה ותהיה פתוחה לשמוע את כל טענות ההגנה שיש בפני הנאשם ולשקול אותם באופן ענייני ורק לאחר מכן להחליט אם היא עומדת על המשך קיומו של כתב האישום או להחליט לחזור בה ממנו.

מכל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

11. על הצדדים למצות את הליך השימוע כאשר ספירת הימים לפי סעיף 60א'(ד) לחוק יימנו מיום קבלת החלטה
12.

12. עד ליום 30.10.22 תגיש המאשימה הודעה בדבר תוצאות הליך השימוע ובהתאם וככל שיידרש המשך בירורו של כתב האישום, ייקבע מועד להקראה ומתן תשובה לכתב האישום.

תזכורת פנימית ליום 31.10.22.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ב, 23 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.